

HAVE OG HELVEDE - GARDEN AND HELL

3 PIECES

SLANGENS BOG

SLANGENS BOG/HER ER HVAD DER SKETE: GUD SKABTE SLAGEN. SÅLEDES HAVDE OGSÅ DEN UTOPI BAG ØJNENE: LYKKE OG SAMLIV SÅ VIDT MULIGT. NOGET AT LADE VOKSE. MEN MODSAT MENNESKET VISTE SLAGEN STØRRE TILBØJELIGHED FOR UDVIKLING OG VÆKST END FOR DET EVIGE LIV, SÅ I PARADIS VENDTE DEN SIG MOD KUNDSKABENS TRÆ OG DETS LYSE PÆRER. SELVOM MENNESKET SMIGREDE SIG AF AT HAVE GIVET TINGENE NAVN OG SAT SMÅ SKILTE VED, SÅ VAR DET IKKE ALLE TING DET HAVDE NAVNGIVET, OG EFTER AT SLAGEN OG MENNESKET TOG KUNDSKABEN NED FRA GRENENE, SAD INGEN AF NAVNENE FAST PÅ TINGENE MERE OG MANGE FØLELSER SKULLE KOMME OG MANGE TING SKULLE SIDENHEN TÆNKES SOM MANGLEDE NAVN. DA OPSTOD BÅDE KRIGENE OM TINGENE OG KRIGENE OM NAVNENE PÅ TINGENE OG MANGE HAR LIGGET OG VIL LIGGE DØDE HEN PÅ MARKEN. DA PARADIS BLEV SPRÆNGT ÅBENT MEDBRAGTE SLAGEN DÉT LILLE STYKKE AF HAVERNES HAVE SOM VAR BLEVET EN DEL AF DEN SELV: DENS ØJEÆBLE MED INDHEGNINGEN, MED SKILTENE, MED GRÆSSET OG LØVEN OG LAMMET OG DERES SIDE OM SIDE. OG DEN LILLE BID LYS PÆRE SOM KUNNE HJÆLPE UDVIKLINGEN PÅ GLED. SÅ MENS DEN PÅ MAVEN SNOEDE SIG GENNEM DE FØLGENDE ÅRHUNDREDER VAR DET MED EN OPFORDRING TIL MENNESKET OM AT OVERGIVE SUVERÆNITET TIL ALMENVÆLDET: "HVEM ER DU? LAD OSSS OM DET, SSSMUKKE, GIV OSSS SSSKÆBNER! AMENAM." MEN OGSÅ ALTID MED ET BILLEDE AF PARADIS – LYKKE OG SAMLIV OG SKØNNE NAVNE PÅ SKILT – LIGE PÅ TUNGEN, TIL ET FÆLLES BEDSTE SÅ VIDT MULIGT: "LAD OSSS SSSAMMEN DANNE ET LUKKET KREDSSSLØB AF GIV OG TAG. AF OSSS ER DU KOMMET TIL OSSS SKAL DU BLIVE FRA OSSS SSSKAL DU IGEN OPSSSTÅ. AMENAM. OG SSSLIKKE PÅ DIN SSSTORETÅ. HIHI. SSSMUKKE." SLAGEN VOKSEDE OG HED MANGE NAVNE: MIDGÅRDSORMEN I KOMBINATION MED JÆTTEN YMER OG PÅ ET TIDSPUNKT BLEV DEN OPDAGET OG UDPEGET OG KALDT VED ENDNU ET NAVN: LEVIATHAN SOM DET STATS MONSTER DEN VAR. DET KUNNE HAVE VÆRET GUD DER SLAGTEDE SLAGEN FOR AT LADE DE RETFÆRDIGE PATTE PÅ DEN TIL SAMFUNDSDANNELSENS FREMME. MEN DET VAR SLAGEN SELV, DER SLAGTEDE DEN DEL AF MENNESKET SOM VAR SLAGEN. ZIGZAG: DEN VAR SÅ DIALEKTISK, DEN HAVDE TO PERSPEKTIVER I ØJET, DET ALMENE OG DEN ENKELTE. LYKKE OG SAMLIV SÅ VIDT MULIGT OG NOGET AT LADE VOKSE. OG DET SLAGTEDE BLEV SALTET OG DISTRIBUTUERT SÅ ALLE KUNNE SUTTE PÅ DET SÅ DET VAR EN FEST. SLAGEN VOKSEDE CHOKERENDE OG BLEV ET KOMPLICERET VÆSEN MED BROER OG PASSAGER TIL AT TRANSPORTERE LEGEMER RUNDT I STIGENDE FLYGTIGE OG FLEKSIBLE MØNSTRE: "VI ER SSSCENEN OG DET DER BEVÆGER SSSIG PÅ DEN.

HOLY SSSHIT! DET ER OSSS. GIV OSSS SSSKÆBNER! NOGLE SSSOM SSSSTJERNER TIL AT LYSSSE PÅ HIMLEN LIGESSOM OPIUM FOR FOLKET OG NOGLE TIL AT LÆGGE EN SSSLAGSSS FUNDAMENT. DEM VI KNUSSER DE SSSKAL DANNE GRUNDLAG. DU SSSKAL DANNE GRUNDLAG LILLE HJERTE, RENE MEL.” DEN VOKSEDE OG DEN FIK FLERE OG FLERE NAVNE: FLEXICURITAS REX FX. OG FLERE KØN: BIG PIK OG GULEROD, BLINGBLING MÖTHERFÜCKER, STATSKUSSE, VIDRONNING OG SÅ DEN TVEKØNNEDE TYRANNOSAURUS FLEX, STAT OG MARKED I ÉN WIN-WIN, BARE ANTALLET AF HOVEDER: UDOVER STAT OG INDIVID OGSÅ DET PRIVATE ERHVERVSLIV OG HÆREN AF DEM SOM KÆMPER OM MAGTEN OG ÆREN OG DEN STORE BIL MED FJERNSYNET I. OG SLANGEN BLEV VED MED AT UDBYGGES MED NETVÆRK, INCITAMENTSSTRUKTURER OG PROJEKTANSÆTTELSER. DET VAR ANTALLET AF HÆNDER DER IKKE VIDE HVAD DE ANDRE GØRE. KOLDE OG VARME. OG ANTALLET AF BRYSTER, BÅDE GOOD BREAST OG BAD BREAST, HVORFRA PISK OG FLØDE OG LIVSLANG LÆRING FLYDER FRIT. DEN STORE BIL OG LØVEN OG LOVEN OG SAMLIV SÅ VIDT MULIGT. I HVERT FALD DELE AF SLANGEN SÅ HVOR STOR DEN VAR BLEVET OG AT DET IKKE NØDVENDIGVIS VAR GODT, I HVERT FALD ÉN STEMME I SLANGEN ØNSKEDE AT LADE DET NAVNLØSE I MENNESKET BLIVE VED AT VÆRE NAVNLØST, BLIVE VED AT VÆRE GENSTAND FOR DEFINITION, VÆRE KILDE TIL STADIG NYE NAVNE OG NYE TING. I AL TID. DET VAR EN UNDERLIG UTOPI. DET VAR EN UTOPI AF ÅNDEHULLER I SLANGEN. AF HULLER SOM SLANGEN LOD OPSTÅ I SIT FLÆSK, I SIN TOTALITET. EN UTOPI AF HVER ENKELTS FRIE HAVE I HJERTET, INDEHOLDT I DEN STORE, MED SKILTE OG NAVNE OG LYKKE OG LAM OG NOGET AT LADE VOKSE. NOGET AT BRUGE TIDEN PÅ. DELE AF SLANGEN SÅ OG HÅBEDE AT DET VAR GODT NOK.

*

English

the book of the serpent

the book of the serpent / here is what happened: god created the serpent. thus the serpent also had utopia behind the eyes: happiness and harmonious cohabitation wherever possible. something to grow. but unlike man the serpent showed a greater inclination for development and growth than for eternal life, so in paradise he turned to the tree of knowledge and its shiny pears. even though man flattered himself for having given names to things and put little signs on them he did not manage to name them all, and after the serpent and man took knowledge down from the branches, none of the names stuck to things any more and many feelings would come and also many things that would later lack a name. then there were the wars about the things and the wars about the names of the things and many lay dead and would lie dead on the field. when paradise was blown open the serpent took with him that small piece of the garden of gardens which had become a part of himself: his eyeball with the enclosure, with the signs, with the grass and the lion and the lamb and their side by side. and the tiny light pear that would help things to grow. so as he twisted through the following centuries on his belly it was with an invitation to all men to surrender

their sovereignty to the common good: "who are you? let usss take care of that, sssweetie, give usss desstiniess! amenam." but also always with a picture of paradise – happiness and cohabitation and beautiful names on signs – on the tip of his tongue, for the greatest common good:" let usss form a closed sssircle of give and take. from usss you have come to usss to usss you must go from usss you must rissse again. amenam. and llick your big toe. heehee. sssweetie." the serpent grew and had many names: the midgard serpent combined with the giant ymir and at one time he was discovered and spotted and called by yet another name: leviathan as the state monster he was. it could have been god who slaughtered the serpent to let the righteous suck on him for the promotion of social development. but it was the serpent himself who slaughtered the part of man that was serpent. zigzag: he was so dialectical that he had two perspectives in his eye, the universal and the individual. happiness and cohabitation wherever possible and something to grow. and the slaughter was salted and distributed for all to suck on it so it was a feast. the serpent grew shockingly and became a complex creature of bridges and passages to transport bodies around in rising fleeting and flexible patterns: "we are the ssscene and what movesss around on it. holy ssshit! it isss usss. give usss desstiniessss! sssome like ssstarssss to ssshine in the sssky jussst like opium for the people and sssome to lay a sssort of foundation. the people we fuck will form the basssiss. you will form the basssiss little heart, pure lamb." he grew and he got more and more names: flexicuritas rex for example. and more genders: big prick and carrot, bling bling mÖtherfÜcker, state pussy, fairy queen and then the hermaphroditic tyrannosaurus flex, state and market in One win-win, just the number of heads: in addition to state and individual also the private sector and the army of those who struggle for power and glory and the big car with tv. and the serpent went on expanding with networks, incentive structures and project recruiting. he was all the hands that don't know what the others do. cold ones and hot ones. and all the breasts, both good breast and bad breast, from which whip and cream and lifelong learning flow freely. the big car and the lion and the law and cohabitation wherever possible. at any rate parts of the serpent saw how big he had got and that this was not necessarily a good thing, at any rate one voice in the serpent wanted to make the namelessness in man remain nameless, go on being an object for definition, become a source of ever new names and new things. for all time. it was a strange utopia. it was a utopia of breathing holes in the serpent. of holes that the serpent made open in his flesh, in his totality. a utopia of a free garden for everyone in the heart, contained in the great garden, with signs and names and happiness and lamb and something to grow. something to spend one's time on. parts of the serpent saw and hoped it was good enough.

NAVNLØS

Det er som en have hvor alting
frarøves sit navn af den store juveltyv.

Dårlig dårlig have.

FORTÆL MIG! Jeg er massen så hvorfor er jeg så
ensom? FORTÆL MIG NU!

Du er sugende for FANDEN. Du er sugende kæmpe dronning og
kingkong af alle køn du råber til mig: ”Giv osss ssskæbner! Læn dig ud! Før kan vi
ikke fortælle dig. Lille hjerte.”

Jeg er ikke hjerte. Nej hjertet lede
snylter det har brug for mig til at stå der og PUMPE den klamme
parasit. Lad mig stige op i salmer og hyl. Jeg har hjertet

siddende alle vegne. Det æder mig op indefra og du? DU suger.

Vil du ruge mig UD?
Er jeg dit skidne ægz? Tyrannosaurus Flex. HÅHÅ.

Skal jeg spejle min top i bølgen
bla bla bla. HVA’?

Død og kaos og navnløs, du kommer dér, hvad er du andet end et
uhæmmet forbrug af
hættetrøjer?

Og orden skulle dét være bedre NEJ herfra hvor jeg sidder ligner kaos den eneste
mulige frihed. Stik den kan du stikke den din KÆMPE. FIS.

Alt hvad der ikke slår mig ihjel gør mig mere og mere
navnløs. Først i paradys vil dette navnløse i mig åbne sig op og

blomstre. Paradys efter lukketid når de ikke holder øje. For FANDEN de holder
altid øje I PARAFIS. Det er det pisse hegn.

Good Breast og Bad Breast det er dig. Jeg skulle have været
Enemy Of The State og Slangen i De Andres Falske Paradys. Jeg skulle stjernerydde
mælkevejen:

Læn mig ud!
Jeg skal kaste op. Det er hvad der forventes.

Kæmpe du vil for FANDEN ikke æde mig før jeg er skæbne. Æde mig. Drikke mig.

Ryge mig før jeg bliver skæbne. Suge. Kæmpe kæmpe skæbne. Den kan du ryge. Ryg mig nu og fortæl mig så.

Og lad mig slippe for denne oprindelige

idylliske og højtidelige
fremmedgjorthed. PLEASE! Sluk den lede PUMPE jeg er
åben og har hjerter overalt.

Lad mig salve dine mundstykker. Jeg er alene. Midt i idyl og højtid iskold have denne
kolde blåhvide grotte hvor sukstenene drypper. Utrolig stille. Jeg har
sekunderne siddende. Sekunder over det hele.

Midt i ensomhed og intimitet. Det er pissedialektisk at være
samfundspatte- og politisk dyr man skal skille sig ad for at kunne mødes. Først
hænger man sammen og så skal man skille sig ad

for at mødes. Man skal

rive håret ud for at mødes.
Skal man MÅSKE dø for at mødes? Er det dét du siger store

PIS!?! Skulle det være en historie er det den slags du fortæller?!
Med øje for øje superblodskudt mens
jeg sidder med suk og

sekunder uden på tøjet. For FANDEN hvor er min nøgternhed?
For FANDEN jeg kaster op nej

DU kaster MIG

op som stjerner og æder mig når jeg falder. Hvis jeg ikke selv kan
sidde fast på himlen. DET KAN JEG SGU DA IKKE jeg falder ned.

S'IL VOUS PLAÎT!! Hvor mange gange skal mit
ansigt dele sig? Før jeg får et navn. Brystkammerat og
bløde hjerne. Mit hjerte den skide parasit. Før DU vil stille din tørst.

Stil lige din tørst jeg giver dig skæbne. BITTE SCHÖN. Banke banke. Se jeg
kommer her med mavesækken fuld! Her drypper fedtet FORTÆL MIG NU!

Har jeg hjertet på rette sted? Hvad skal vi med al den banken? For FANDEN. Alle
vegne og over det hele. Hjertet i haven i haven i haven i haven i haven i haven i haven
i haven det skal nok give lyse nætter. Supersuperlyse. Skal det for eksempel fortælle
mig at ensomhed kommer før individualitet?

Er det navnet eller det navnløse der skal bag
hegn bag lås og slå. HÅHÅ. Er det mig eller er det

DU STORE! Og skal det passes og vandes eller forsøges sultet ihjel eller begge dele?
ÅH. Sådan at de er syngende begge to både

Good Breast og Bad Breast. Både Big Pik og Gulerod. Dem skal jeg svinge imellem
det er skæbne. Det kan man kalde et kvadrupelgreb om mine BOLLER det er
skæbne? YES? Du giver alle navnene.

Alt det DU har givet mig med i mavesækken: sikkerhed og begge brysterne og pik og
gulerod. For FANDEN hvor er jeg lille.

DU giver både virkeligheden og drømmene og jeg er stille før navn. Åh. FORTÆL
MIG.

Mine dukker. Brystkammerat og Enemy Of The State. Dem har jeg givet navn
begrav dem med mig når jeg dør. Søde søde store

alarm. Lad mig hyle og dø.
Rygstykkerne blomstrer og bliver til vinger

blafrende vinger.

*

English

THE NAMELESS

It is like a garden where everything
is robbed of its name by the great jewel thief.

Bad bad garden.

TELL ME! I am the mass so why am I so
lonely? TELL ME NOW!

You are sucking me dry DAMMIT. You are sucking me dry giant queen and
king kong of all genders you shout to me: "Give usss desstiniies! Lean out! We can't
tell you in advance. Little heart."

I am not heart. Not the heart horrible
bloodsucker that needs me to stand there and PUMP the clammy
parasite. Let me ascend into hymns and howling. I have my heart

sitting everywhere. It is eating me up from inside and you? YOU suck me dry.

Are you trying to hatch me OUT?
I am your dirty eggz? Tyrannosaurus Flex. HAHA.

Will I reflect my top in the wave's
blah blah blah. Huh?

Death and chaos and nameless, here you come, what are you but an
unbridled consumption of
hoodies?

And order would that be better NO from here where I sit chaos looks like the only
possible freedom. Stuff it, you can stuff it you GIANT. FART.

Everything that doesn't kill me makes me more and more
nameless. Only in paradise will this nameless thing in me open up and

flourish. Paradise after closing time when they're not watching. For DAMMIT they're
always
watching PARAFART. It's that pissy fence.

Good Breast and Bad Breast that's you. I should have been
Enemy Of The State and the Serpent in Other People's False Paradises. I would have
to clear the Milky Way of stars:

Lean out!
I'll throw up. That is what is expected.

Giant DAMMIT you will not eat me until I am destiny. Eat me. Drink me.
Smoke me until I become destiny. Suck. Giant giant destiny. You can smoke it.
Smoke me now and tell me then.

And spare me this original

idyllic and solemn
alienation. PLEASE! Turn off that horrible PUMP I am
open and have hearts everywhere.

Let me anoint your mouthpieces. I am alone. In the midst of idyll and solemn icy
garden this cold blue grotto where the sigh-stones drip. Incredibly quiet. I have
the seconds sitting. Seconds all over the place.

In the midst of solitude and intimacy. It is piss-dialectical to be
a social tit- and political creature one must separate in order to meet. First one must
hang together and then one must separate

in order to meet. One must

tear out one's hair in order to meet.
MAYBE one must die in order to meet? Is that what you're saying you big

PISS!? Is that the kind of story you have got to tell?!
With eye for an eye super-bloodshot while
I sit with sighs and

seconds all over the clothes. DAMMIT where is my sobriety?
DAMMIT I am throwing up no

YOU are throwing ME

up as stars and eating me when I fall. If I can't
stay up in the sky. AND DAMMIT I CAN'T I fall down.

S'il vous plaît! How many times does my
face have to split? Before I get a name. Breast Buddy and
Soft Brain. My heart that fucking parasite. Until YOU slake your thirst.

Just slake your thirst I'll give you destiny. BITTE schön. Beat beat. Look here I come
with a belly full! Here's the fat dripping TELL ME NOW!

Do I have my heart in the right place? What are we going to do about all that beating?
DAMMIT. Everywhere and all over the place. The heart in the garden in the garden in
the garden in the garden in the garden in the garden in the garden I
suppose it will make the nights whiter. Supersuperwhite. Will it for example tell me
that loneliness comes before individuality?

Is it the name or the nameless that must be kept behind
fence under lock and key. HAHA. Is it me or is it

YOU BIG! And must it be looked after and watered or starved to death or both? OH.
So that they are singing both of them

Good Breast and Bad Breast. Both Big Prick and Carrot. Them I will swing between
that is destiny. That we can call a quadruple grip on my BALLS that is destiny? YES?
You give all the names.

All that YOU have given me in the belly: security and both breasts and prick and
carrot. DAMMIT how small I am.

YOU give both reality and dreams and I am the quiet before the name. Oh. TELL
ME.

My dolls. Breast Buddy and Enemy Of The State. I gave them names
bury them with me when I die. Sweet sweet big

alarm. Let me howl and die.
The skin of my ass blossoms and becomes wings

flapping wings.

HAVEFORNEMMELSER

navnene står på skilte/væksten er høj og tung i
haven står alting med navn/mæt med tilbageholdt åndedræt
og rasler

hvad skal jeg sige i en have hvor alting har navn
ingenting?

*

stil et andet spørgsmål: hvad
kan jeg sige?

retfærdighed kræver forestillingskraft/kræver
pynt/overflod/digt/ikke
afsløring/så er sandhed det overflødige/der bare siger det der

er en gang til og intet andet

*

i en have hvor alting har navn er
ingenting muligt/men

har alting navn?/findes den have?

i en have hvor noget har navn og andet ikke er alt
muligt/alt muligt menneskeligt

i en sådan have

intet intet menneskeligt er den fremmed her er lige præcis
navndrøkkent/navnløst

*

inden for hegnet/hvad kan man sige?

navnomspundet

*

jeg giver

knapper, frynser, skærme, blade, bolde og bælgelignende navn for at

glædes endnu mere ved dem og høre dem rasle som de

knapper, frynser, skærme, blade, bolde, bælge
og bær

de er/og lade dem fordrive mit mismod

*

en have hvor jeg har kaldt alt ved rette navn

hvor jeg må give tingene navn/bare om natten om natten er
nok/det er pludselig frelse

her vil jeg stille min navntørst

*

her vil jeg være favnomspundet

*

hvor jeg har kaldt dét ved rette navn som skal

kaldes
og ladet resten stå

et ventende raslende sted/hvad venter det på? hvad venter det på?

at tale om ting som ikke hedder noget

endnu/som er så små/eller at tænke på ting så onde at de ikke
længere har noget navn/med tilbageholdt åndedræt/ikke
bør hedde noget længere

skulle intet
menneskeligt være mig fremmed? håber jeg dét eller

håber jeg det ikke

*

overflod er der altid/også når det
ikke er en overflod nogen synes at have brug for

*

alting har muligvis navn men

jeg kunne finde på nye til det hele hvis jeg ville for

jeg er alene oppe så

grønne vifter røde perler blå/slør og afslør/sund og usund
nat med tårnhøj belysning

også universaliteter føles frivillige/nu
nældens takvinge/nældens ja tak

vinge

nu

*

haver virker mere menneskelige end
mennesker/med alle kostumerne

den særlige orden

*

hverken for stor frihed eller for lille

at tale er så menneskeligt det er som den
allé af sfinxer/talløse ansigter/stentung betydning ikke et
ord over læberne/mens alle former/træerne husene blomster og vinduer

og de andres gardiner og stuerne bag dem måske er de stille
stille stuer

ingen er uskyldig men nogle er rene og mange
mange har jo vinger

*

mens kostumerne

er en del af drømmen som er en del af

virkeligheden/derfor er det usminkede så sfinxisk/ligesom ting uden navn

*

haven bliver tungere og tungere

mere og mere hængende/mæt/tør

navnomspundet/skulle det være pynt? det er
overflod/overskud/pynt hvis pynt er uundgåeligt/hvad kan jeg sige?

godnatskygger
godnatskygger

haven er stille før frugt/navnene skal sejle

i nat

English

GARDENSENSIBILITIES

the names are written on signs/the growth is tall and thick in
the garden everything finds its name/full with held breath
and rustling

what shall I say in a garden where everything has a name
nothing?

*

yet another question: what
can I say?

justice requires imagination/requires
ornament/profusion/poetry/not
exposure/thus truth becomes profusion/it merely states what is there

once more and nothing else

*

in a garden where everything has a name nothing
is possible/but

does everything have a name?/does that garden exist?

in a garden where some things have names and some do not everything is
possible/everything humanly possible

in such a garden

nothing nothing human is foreign to it here is precisely
namedrowning/nameless

*

inside the fence/what can I say?

nametangled

*

I give

buttons, fringes, umbels, leaves, bulbs, and pods their names to
enjoy them all the more and hear them rustle as the

buttons, fringes, umbels, leaves, bulbs, pods,
and berries

they are/and let them banish my dejection

*

a garden where I have called everything by its proper name

where I can give things their names/only at night at night is
enough/it is sudden salvation

here I will quench my namethirst

*

here I will rest armtangled

*

where I have called by its proper name/all that should be called

by name
and let the rest be

a waiting rustling place/what does it wait for? what does it wait for?

to speak of things that have no names

yet/which are so small/or to think of things so evil they no longer
have a name/with held breath/not
allowed to have a name anymore

should nothing

human be foreign to me? I hope so or else

I hope not

*

the profusion is always there/even when it is a
profusion that no one seems to need

*

everything may have a name but
I could come up with new ones for the lot if I wanted because
I am awake alone so

green fans red beads blue/veils and reveals/healthy and unhealthy
night with steeplehigh lightning

and even universal laws feel voluntary/nor
small tortoiseshell/dwell in my tiny tortoise

shell

now

*

gardens seem more humane than
humans/with all their costumes

the special order

*

neither too much freedom nor too little

to speak is so human it is like the
avenue of sphinxes/speechless faces/stoneheavy meaning not one
word over the lips/while all forms/the trees the houses flowers and windows

and the neighbors' curtains and the living rooms behind them maybe they are quiet
quiet living rooms

no one is innocent but some are pure and many
many do have wings

*

but the costumes

are part of the dream which is part of

reality/which is why the unadorned is sphinx-like/like a thing without a name

*

the garden grows thicker and thicker

more and more hanging/full/dry

nametangled/is all that just ornament? it is
profusion/excess/ornament if ornament is inevitable/what can I say?

goodnightshades
goodnightshades

the garden is quiet before fruiting/tonight the names set

sail